

לכל התלמידים, חברים ובנים, שבגשו לבחינות בגרות
אקסטרניות בשבועות האחרונים - באהבה.

* " קבה לו תורה , קבה לו חיי העולם הבא. " *

* "מרבה תורה, מרבה חיים." *

* *

* * * * * אבל גם * * * * *

=====

"אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך."

* * * * * כר * * * * *

=====

"לא המדרש עיקר, אלא המלאכה."

"כל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה."

(פרקי אבות)

* * * * *

מי מעוניין?

לרשותי כמות גדולה של
תקליטי 78 של מוסיקה
קלסית. מי שמעוניין לקבלם,
לכל מטרה שהיא, יפנה אלי.

יעל נ.

ימי הולדת

5/11 - ג' רבי פרנק
6/11 - ברוך כהן
10/11 - גדי עמית
אילן המאירי
11/11 - דיאן ביימרק
צפורה פרידמן

ימי נשואין

6/11 - יוהנה ואיזק פוטש

מרכז התרבות החדש בכנס במרץ
לתפקידו. בשבת יתקיים הראשון במה
האמור להיות סרייה של טיולים
להכרת האזור. הפעם לג' בל רוס, הוא
הר דב. דרך אגב, האם ידעתם כי השם
"הר דב" ניתן ע"י צ.ה.ל. ללא אשור
ועדת השמות הארצית, והוא עדיין
בדיון?

ועדת התרבות מודיעה כי יתחדשו
קבלות השבת ביום שישי הבא, ומבקשת
בהזדמנות זו מכל ה"שואלים" להחזיר
כסאות (!) וכלים שנלקחו. בקשה זו
מפנית במיוחד לבעלי עופים ואחרים
לקבוצות של זמנים.

החודש מתגייסים אחרוני "עשור"
וחלק מ"אייל" לשרותם הצבאי. בני
הדורים דורון כ. וגיל ל. יוצאים
השבוע. דורון קבל הזמנה לחיל האוויר.

בבחינות הבגרות לגאוגרפיה
נבחן שמואל חצור יחד עם בתו רותי.
אחרי הכל יש להם אותו שם משפחה!
הייתי מכנה זאת צורה חיובית של
מלחמת הדורות.

קבלנו השבוע אשור רשמי להעבוקת
התואר לשושבה אדלשטיין. היא רכשה
את התואר בבסיבות קשות במיוחד,
ובתוצה לה כל הערכתו.

שלומית ע. בתקבלה לב"ס שדה
במעגן מיכאל, ותשתתף בקורס להדרכה
שם, אחרי המיונות.

בתקופה זו התחילו את פעולתם
כמה חוגים לא שגרתיים. אחד הוא
"חוג להאזנה" בהדרכתו של מקס מ.,
והשני הוא "ערב בית פתוח" בחדר
המלאכה בבהולה של ריבי כ. שני
החוגים מהווים חידוש לגבינו ובאחיל
להם עבודה פורייה. החוג השלישי
עדיין בהתהוותו, והוא בסיון של
אורח עובד שהתמחה בבמוי, להקים
חוג דרמטי בשפה האנגלית.

לכל החברים המבלים את לילותיהם
ב"רמה", בהסותו האדיבה של צה"ל,
צאתכם לשלום ובאכם לשלום.

סוף קטיף הכותנה בחוללה.

בפעם הראשונה בשנים רבות, בגמרה עובת קטיף הכותנה בלי הפרעות. כזראה שהיבול יסתכם ב-350 ק"ג לדונם על 1000 דונם, לעומת 250 ק"ג לפני שנה, ו-320 לפני שבתיים. היבול עדיין צמח מיבולים שנתקבלו לפני 4-5 שנים, אבל חל שיפור ביכר בטיב הסיבים ובאורכם. שיפור הטיב יתבטא בסכום רציני של כסף. בוסף על כך, יש עליה ביכרת במהיר שאנו מקבלים עבור הכותנה לעומת שנים קודמות. כל זה מביא להכנסה די טובה מהכותנה, ובלי סיכומים מדויקים, נראה שההוצאות לא עלו, למרות ההתיקרות הכללית.

הקטיף עבר בלי הרבה בעיות. אמנם חלק חשוב של קטפת אחת בשבוע, כשאותה קטפת נכבסה לבוץ בשעה שעבדה בשטח מסויים. כעבור שעתיים עברה הקטפת השבייה במקום. המפעיל ראה חצי שורה לא גמורה, והחליט לגמור אותה - אותו בור, אותו חלק!

העובה לא נסתיימה בסיום הקטיף, וכרגע אנו עוסקים בעבודות כיסוח, חריש, עיבוד ותילום. אמנם, כפי שהיה אפשר לצפות מראש, מתקדמים בקצב אטי מאוד, והעבודה מלווה בבעיות רבות.

השנה היו 800 דונם גם באספסת, השותף הפחות מפורסט בענף. כרגיל בעובה זו, יורדת האספסת בחשיבות. השנה, שנסיימה זה עתה, היתה די מוצלחת מבלי שהצטיינה במיוחד. על כל שטח הגענו ליבול ממוצא של שני טון חומר יבש לדונם, קצת פחות מיבולי השנה הקודמת. הירידה ביבול היתה בגלל סגירת מכון היבוש בכפר בלום בחודשי החורף ובגלל גשמים בחודש אפריל, שגרמו לפיגור של שבועיים בקציר.

מה התחזית לשנה הבאה? סלילת הכביש מהפרדס של להבות הבשן עד למחנה החדש שלנו, תתן אפשרות לקצור שטחי אספסת בתקופות יבשות במשך החורף.

פחות חיובי הוא מצב כוח-האדם בענף. שמואל כבר יצא לקורס רכזי משק. עד סוף נובמבר יצאו גם יופי ודב. המבשלת הפקחית תתגייס בעוד זמן מה. בקנה שלאה דיבון תוכל בשנה הבאה להמשיך לתרום לפיקוח הכותנה.

למרות כל הבעיות יש לענף החולה תקווה גדולה. המתעביבים בעיתונות בודאי קראו בשבועות האחרונים על בעיות שקיעת הכבדת וזיהומה, הקשורות כזראה במצב עמק החולה. קיימת אפשרות שיחליטו הגורמים להציף את החולה מחדש. במקרה זה נקבל פיצויים רבים, ויוכלו חברי הענף לעבוד במפעל "הבונים". חברי הצוות מצאו אלטרנטיבה מענינת, כזראה. מישהו מצא במכונית של החולה ספר על גידול האורז ובעיותיו. ! !

ג' רי ק.

+++++

ניב השבוע - "מים גבובים ימתקו".

=====

פירושו: מים שהושגו בגבינה ימתקו לשותה אותם יותר ממים רגילים.

בהשאלה: דבר שאדם משיגו באיסור יבעט לו מדבר הביתן לו ברשות.

לדוגמה: איטוריות מופרזים מעוררים לחטא, בבחינת "מים גבובים ימתקו".

מקורו: "מים גבובים ימתקו ולחט סתרים יבעט." (משלי ט, יז).

+++++

כשהתנדבתי לשבת שרות בבית שאן באו אלי כמה חברים ושאלו אותי בתמהון - "השתגעת? מה את הולכת לחור הזה? תתיאשי שם אחרי חודש, ובכלל את חושבת שאפשר לשבת שם משהו? שום דבר כבר לא ישבה."

האמת היא שבבית-שאן לא הייתי לפני כן אף פעם. תארתי לי את המצב שם בערך כמו שמצאתיו - ערבי, מאות ילדים מלוכלכים מסתובבים בכל פינה, לכלוך, חתולים בלי סוף וכו'. את עבודתי תארתי אחרת לגמרי. חשבתי על עבודה סוציאלית יותר מאשר על הדרכה, תארתי לי את עצמי כמו אחות טובה, העוברת ברחוב, מלטפת את הראשים, עוזרת למשפחה פה, לילד שם, מביאה מתנות לבתים "חלום יפה ורורד".

ה"שוק" הראשון היה להתקל באלימות ששולטת בכל פינה בעיר. לכל מקום שהלכתי הייתי מלווה בפחד ממשי מפני הילדים. אלה שלא הורכבו, היו מסוגלים לזרוק עלינו אבנים, ולהתנפל על הבנות בצורה גרועה ביותר. קללות היו הדבר הטוב ביותר. לולא אלימות זו הייתה שנת השרות עובר די בקלות.

הגעתי למסקבה שהילדים שם לא סובלים דוקא מעוני, זו אינה צרתם העיקרית, אלא המופרעות. אילו היו בשארים במרוקו, היו גדלים עבים, אך מקובלים על חברתם, ואילו כאן הם בתקלים בחברה הרבה יותר מפותחת מהם. הם רוצים להכנס לאותה חברה, אך אינם מסוגלים, מפני שלא קבלו מהוריהם כבר מהרגע שנולדו את אותם הדברים שאבו קבלנו. גם בפולציה בזמנו היו משפחות עציות ומרובות ילדים, ואותם ילדים היום תופסים מקומות די בכבדים בארץ. הערבי אינה הסיבה העיקרית והמתנות שמבטיח לתת להם כל הזמן, הם הוצאת זמן לבטלה, זה רק מחנך אותם לדרוש הכל כאילו חייבים להם זאת - "הפנתרים השחורים".

על החזירות שעברו עלי בשנה הזאת אינני רוצה לספר הרבה. מי שלא חי שנה במקום כזה, לא יכול להבין ולתפוס בכלל את המוסגים והערכים היסודיים של אותם אנשים וילדים, וכיצד זה השפיע עלינו.

כשילד מגיע לכיתה א', לפחות אז הייתה המדינה יכולה לתרום מעט לחינוכו, אך גם זה אינו נעשה. אני הדרכת בכיתה ח'. בכיתה זו הכניסו ילדים מכיתה ו' עד ח' - ומדוע? מפני שהם היו מופרעים מדי ללמוד עם יתר הילדים, והפריעו בשעורים. ילד כזה יודע שהוא בכיתה מיוחדת, שכל המורים התיאשו ממנו כבר, שהלימודים כבר לא יתנו לו דבר. מערכת השעורים לכיתה זו הייתה - שעה ראשונה - כדורגל, שעה שנייה כדור-סל וכו'.

בתחילה ביסיתי, כפי שהשבתי, לתת להם את האהבה החסרה להם בבית ע"י כך שלטפתי את ראשיהם מפעם לפעם, וכאשר היו מחבקים אותי, לקחתי זאת אך ורק כרצון לאהבה, עד שהתברר לי שהם לוקחים זאת בצורה שונה לחלוטין - הם התגאו ברחוב שיש להם חברה. באלצתי להפסיק זאת מיד.

בוסף להדרכה, עסק כל אחד מאתנו בעבודה צדדית. אני טפלתי במשפחה בעלת 13 נפשות ואחד בדרך. ההורים אינם מדברים זה עם זה כבר 9 שנים, האם לא כל כך שפויה בדעתה, והאב, היחיד שעובד במשפחה, עובד בלילה ומשתכר בבוקר, או ישן, כמובן.

בבית שלושה חדרים קטנים, אחד מהם שייך לאב בלבד. אין מיטות, אין שולחן, אין כסא, אין סדינים, אין במה לכבס את ערימות הכביסה, אין לבנים לילדים. כולם ישבים על מזרונים מזוהמים, ביחד על הרצפה. הבית מלא כינים ופשפשים, והילדים - נפוצים.

הבת הגדולה, בת 16, ברחה פעמיים מן הבית. התקשרתי אליה, והעברתי אותה להכשרה צעירה בדברת. היו לה שם משברים, כמובן. כלל לא היה לה מושג כיצד מתקשרים לחברה, וכיצד להיות בה. כיום היא מאושרת שם. הבת השנייה גם

כן ברחה. כיום היא עובדת בבית שאן, מה יהיה סופה אין לי מושג. את
הבן השלישי סדרתי למעין ב"ס לבגרות בעפולה. ה'תש"ח 1968
את הבן הקטן לפעוטון, והיתר בבית הספר או בגנים. אחרי בקורים בלתי
פוסקים בעמידר, התחילו סוף-סוף לבנות להם בית חדש, ומשרד הסעד יספק
להם את יתר הרהוט.

זו רק דוגמה קטנה למשפחה בבית-שאן, ומה אפשר לעשות למען משפחה כזו
אם מתקשרים אליה.

תשאלו אותי כיום אם עשינו משהו למען בית-שאן, משהו ממשי, האם אפשר
להרגיש בשבוי? - ובכן, העיר בשארה כמו שהיא, ומספר הילדים המופרעים
נשאר כמו שהוא. אנחנו באים לילדים בני 9-10, ומתחילים פתאום לחנך אותם.
הדבר היחידי שיכול לצאת מזה, ואמנם רואים שפור מסויים, זוהי התודעה
החברתית שהם מקבלים. בפעם הראשונה בחייהם הם נפגשים גם אחרי שעות
הלמודים, לומדים לשחק ביחד, להתחלק במספר דברים, לשמוע גם את חבריהם,
לבחור שם שייחד את קבוצתם ולהרגיש שייכות לקבוצה מסוימת ואף גאווה עליה.

ילד שיקבל הדרכה מכיתה ב' עד כיתה י', יוכל להדריך בעצמו, וכבר
הוצאנו כ-ששה מדריכים מבית-שאן עצמה, והם בעצמם מדריכים את הכיתות
הזמוכות.

התקווה שלנו היא שבעוד כעשר שנים של גרעיני "עודד", תעמוד ההדרכה
בבית-שאן בכוחות עצמה, ולא יזדקקו לנו יותר.

לפי ראות עיני, זה כל מה שאנחנו יכולים, בתור גומרי י"ב, המשרתים
שבה אחת בלבד, לתרום לעיר הזאת. (זה מכון כמובן לכל עירות הפתוח,
הקטמובים וכו'). מה שהמדינה צריכה לעשות (ולא עושה!) זה להקים בתי
תינוקות בכמות מספקת, פעוטונים, גני ילדים, ובתי ספר מתקבלים על הדעת,
עם מורים בעלי בסיון, ולא מורות חילויות שאינן מסוגלות בכלל לעמוד בלחץ.
יש צורך בבתי ספר מקצועיים לילדים הגומרים כיתה ח', ואינם מסוגלים ללמוד
יותר, וכן יתר הכוונה לגומרי י"ב, בכדי שישארו הם לפחות בעיר, ויתחילו
לקיים אותה בכוחות עצמם. ילד שיעבור מהרגע שהוא נולד דרך המוסדות האלה
(בדיוק כמו בכל מקום אחר) אין שום סיבה שלא יהיה מסוגל להיות אדם, המסתדר
בכל חברה, המסוגל לקיים משפחה ולהיות אזרח ככל האזרחים בארץ.

איך אבי מרגישה עם סיום השרות? זו היתה השנה הקשה ביותר שהיתה לי
עד כה, מלאת חוויות ועבודה, ואיבני מצטערת שעשיתי אותה.

אילנה כ.

ברצוני להוסיף לדברי אילנה, פרט נוסף בעבודתנו - והוא על בית הספר
"גלבוע". בית-ספר זה הוא הבית-ספר היסודי של בית-שאן. מרבית הילדים
שבו באים מהחברה הגבוהה. (מורים, רופאים, מנהלים וכו') הילדים ממש
בהדרגה ועל רמה גבוהה יותר מאשר הילדים אשר לומדים בבית-הספר האחרים
שבבית-שאן.

לפני שנה ענדו איתם "השומר הצעיר" (שרק עובדים עם ה"טובים"), אך
מכיון שהם החזיקו מעמד, החלטנו אנחנו להדריך בבית-ספר זה, וכך להעלות
את הרמה בהדרכה, ולקבל יותר ספוק בעבודה.

ההזנאה בעבודה עם ילדים אלה היתה מלאה. דברנו אתם, שוחחנו אתם
ארוכות, והם ישבו, האזינו ושתפו פעולה, דבר שמצאנו קשה מאד עם יתר
הקבוצות. ויותר מכל, הם נהנו ובאו ברצון.

כאשר קיימנו "ערב תזעזוע נער" (ערב הופעות של כל תזעזוע הנער אשר
בבית-שאן) היו הרבה מהמופעים בידי ילדי בית-ספר "גלבוע". ילד אחד אפילו

כתב שיר, שבו הוא משורה את חיי האדם לבר.

בילדים אלה אני רואה את עתידה של בית-שאן, גם ילדים טובים, וגם חביכי תבועת בער. אמנם חלק ילמד. בחוץ ולא יחזיר, אך אלה אשר יחזרו, כדי להשתקע ולהקים את ביתם בבית-שאן, יוכלו לעזור ולהועיל בפתוחה של בית-שאן.

ומי יודע, אולי, בעוד כמה וכמה שנים, בית-שאן עוד תשתבה ללא הכר. אפשר לסכם שנת שרות זו כך: שנה קשה ומפרכת, אשר דורשת הרבה אומץ (לבנות) והרבה עצבים. לרב לא מקבלים מיד את הספוק בעבודה, אלא לאחר זמן רב. אך בשנה זו לומדים על החיים ומשמעותם, ועל חיי קבוץ, (הרבה יופר מכל שנת למוד אחרת).

אני בהחלט ממליצה לכל בן קבוץ שנה כזו!

בעה.

לאירית ומשה

לירון, בנם הבכור, ולבורלר בח"ל

ביום שמחתם ב 7 בנובמבר

שפע ברכות ממרחקים

כל בית כפר הנשיא

מאחל לכם

מלוי כל המשאלות

בהווה ובעתיד

!! מ ז ל ש ר ב !!

בצער רב אבו מודיעים על פטירתה
אחרי מחלה ממושכת של
גב' ביגר ז"ל
בפטרה בשבת, י"א חשוון תשל"ב, בגיל 80 שנה.
תבואמו הכנים למשפחה.

על קברה הפתוח של "סבתא ביגר"

סבתא מלכה היקרה,

בבואי לאמר כמה מילים בשם חברי המשק, הצבי בבוך, כי מה אוכל
להוסיף לדברי שלמה המלך: "אשת חיל מי ימצא, ורחוק מפניבים מכרה."

מעל לעשרים שנה זכיבו לחיות אתך, מראשית דרכיך במקום זה -
ומי לא זוכר את מלחמתך העיקשת בשממה שהיתה מסביביך. גיבת
הבוי והפרחים שגדלת במדבר הזה, בזמן שאבחנו היינו טרודים
בהקמת המשק ובביסוסו, ולא הסתפקת בזה, אלא גם הדרכת אחרים
במלאכת הפרחת המקום. וזכורה לטוב סריגתך, שחיממה את גוף הילד
ולב ההורים. ככתוב: "צ'פיה הליכות ביתה, ולחם עצלות לא תאכל."

לא קל היו לך החיים כאן, במיוחד לא בצד הרוחני, המסורתי, אבל
הצלחת לשמור על הגחלת בביתך ובמשפחתך, ולפעמים היו לי זכרונות
בוגים לבית אמא, בראותי את קבלות השבת שערכת, "כי רבות בנות
עשו חיל, ואת עלית על כולנו - סקר החן והבל היופי, אשה יראת ה',
היא תתהלל."

בפרדיט אבו ממך כעת - לא מזמן הגעת לגבורות ורבות דאבו
לבותיך בשבתיים האחרונות, כשראינו אותך לוחמת בעוז בגד מר
גורלך, אבל ידענו שאם אמבט הבשר הוא חלש וסוגר עליך, הרוח היא
בריא וצלולה. הסתלקת מאתנו, מלווה באהבת ילדים, בכדים ורעים,
והבנו בטוחים שתבואי בשלום אל מנוחתך, עדן, בתוכיך ובליבותינו.

שלום לך, מלכה בת יצחק ורחל.

יצחק ע.

דו"ח מיושבת המזכירות - 28/10/71

בוכחים: אריק, ריני, גייסון, מינה, דוד, יבקל, מיכאל, גרשון.

1. אחראי לאוכלוסיה בלתי לוחמת. המזכירות החליטה למנות את מקס מדר למלא תפקיד הב"ל במקום שאול סמברג.
2. בסיעה של מרקי לחו"ל: המזכירות ממליצה לפני האסיפה על בסיעתו של מרקי לאנגליה בקשר לתערוכה שלו.
3. קבוצות לשבת תשל"ב: אחרי דיון, מציעה המזכירות לאסיפה לקבל לשבת הבאה: קבוצת שבת הכשרה יותר קטנה (25-30), אולפן בקיץ, וקבלת אורחים עובדים לפי הצורך.
4. חתונה: המזכיר הודיע שהחתונה של אביטל וירובל תתקיים ביום 30/11/71

.....

החלטות האסיפה הכללית מיום 30/10/71

1. בחירות: מרכז ועדת תרבות - בבחר ראובן מ.
לועדת גיל הרך - בבחרו:
אביבה ג. למלא את מקומה של רחל א.
צביה כהן " " " " יעל ב.
2. בסיעתו של מרקי: אושרה בסיעתו של מרקי לאנגליה לתקופה שלא תעלה על שלושה שבועות, כדי להיות בוכח בתערוכה שלו, המתקיימת בלונדון.
3. קבוצות לשבת תשל"ב: הוחלט לקיים דיון יותר מעמיק באסיפה הקרובה על קבלת שבת הכשרה, אולפן, אורחים עובדים וכו' במשק.

.....

התקבלה פנייה מועדת קבלת שבת לכל החברים, עכפים ומוסדות:
חסרים כסאות מתקפלים מחדר האכל. אבא, החזירו אותם!